

חַת־ת לַיּוֹם חֲמִישִׁי פְּרָטִית בֵּא ח' שְׁבַט, ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֵן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעונונים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִישׁ / חֲמִישִׁי עִם רִשׁוֹן

מִשָּׁה וְאֶהְרֹן לְמַדּוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹדוֹת קָרְבָן פָּסַח:
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל צָרִיכִים לְקַחֵת אֶת אֶחָד הַכֹּבְשִׁים אוֹ הַעֲזִים שְׁלֵהֶם, אוֹ לְקַנּוֹת, לְקַרְבֵּן פָּסַח.
אַחֲרֵי הַשְּׁחִיטָה, יֵשׁ לְמַרְחֵ חֶלֶק מֵהַדָּם עַל הַמִּשְׁקוֹף וְהַמְזוּזוֹת שֶׁל הַכְּנִיסוֹת לְבַיִת וְאֲסוּר לָהֶם לְצִאת
מִפֶּתַח הַבַּיִת, אֲפִלּוּ שֶׁהַבְּטִיחַ לְפָסַח (לְדַלֵּג) עַל בֵּיתֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּגִלְל שִׁיתְכּוֹן שֶׁהַמְּלֹאכִים לֹא יִהְיוּ כָּל
כָּף זְהִירִים.

כְּשֶׁבְנֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָסוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הֵם יִתְחִילוּ לְשָׁמֹר עַל חַג הַפָּסַח, הֵם כִּבְּר לְמַדּוּ מֵה לַעֲנוֹת לְבֹן
הַרְשָׁע בְּלֵיל הַסֹּדֵר!

כְּפִי שְׁנִרְאָה מְאַחַר יוֹתֵר, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ בְּדִיוֹק מֵה שֶׁה' צִוָּה!

תְּהֵלִים / יוֹם ח' לַחֲדָשׁ פָּרֶק מ"ד- מ"ח

בְּתֵהֵלִים שֶׁל הַיּוֹם יִשְׁנוּ פָּסוּק מֵאֵד מִיַּחַד: "כָּל כְּבוֹדָה בַּת מְלֹךְ פְּנִימָה" – הַכְּבוֹד שֶׁל הַנְּסִיכָה הוּא
בְּפָנִים. הַפְּנִיָה הִיא לְאִשָּׁה, בְּגִלְל הַצְּנִיעוּת מִרְאָה אֶת כְּבוֹדָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְלֹא בַּחוּץ לְפָנֵי כּוֹלָם.
(ה' בְּרָא אֶת הָעוֹלָם בְּאֶפֶן שֶׁהַגֶּבֶר יוֹצֵא לְעוֹלָם וּמְבִיא אֶת הַפְּרִנְסָה, וְהָאִשָּׁה הִיא עֹקֶרֶת הַבַּיִת –
הוֹפְכֶת אֶת הַבַּיִת לְמִקּוֹם שֶׁה' יְכוֹל לְהַרְגִישׁ בְּנֹחַ).

אֲבֵל בְּנִבְיָא, כְּתוּב כְּשֶׁמְשִׁיחַ יָבוֹא, הַנְּשִׁים יִהְיוּ גַם הֵן בַּחוּץ וְאֲפִילוּ יִרְאוּ אֶת כְּבוֹדָן בַּחוּץ!
הַיּוֹת וְעַבְשׁוּ אֲנַחְנוּ כָּל כָּף קְרוֹבִים לְזְמַן שֶׁל מְשִׁיחַ, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְהִתְנַהֵג בְּאֶפֶן שֶׁל גְּאוּלָּה. וְלָכֵן
הַיּוֹם, נְשִׁים וּבְנֹת צָרִיכוֹת גַם הֵן לְצִאת וְלַעֲשׂוֹת מְבַצְעִים, אֲבֵל לְהַקְפִיד הַקְפָּדָה גְּדוּלָה מֵאֵד עַל צְנִיעוּת!

תְּנִיָּא / לְקוֹיטֵי אֲמָרִים פָּרֶק י"ח (ח' שְׁבַט שָׁנָה מְעַבְרָת)

אֲנוּ מְקַבְּלִים אֶת הָאֱהָבָה הַמוֹבְנִית בְּתוֹכְנוּ לֵה' מֵהָאֲבוֹת.

האבות אהבו את ה' עד מאד. הם היו בטלים לה', ועשו כל מה שה' אמר ואף פעם לא עשו דברים סתם כך כדי לשמח את עצמם. בגלל זה ה' נתן להם שכר- אהבת ה' שלהם תהפוך למשהו שיהיה תמיד אצל הילדים שלהם ותמיד יחישו אותה. זו הסבה שלכולנו יש אהבה מסתרת, - אהבה נסתרת לה'. האהבה המסתרת היא חלק מהנשמה שלנו ונקראת החכמה של הנשמה.. ואל תדאגו אם אתם לא מבינים למה הפונה.. אנחנו נבין עוד יותר מחר בעזרת ה'!

היום יום / ח' שבט

ברוך ה', אנחנו נמצאים עכשו מיד לפני הגאולה!

עלינו לדעת שכל הצרות (חס ושלום) שיש ליהודים הם בגלל שמשיח עוד לא הגיע, ובדיוק כמו שבואב לפני שתינוק נולד, זה "בואב" לפני שמשיח מגיע.

אבל איננו רוצים שהפאב הזה יארך זמן כה רב. אנחנו צריכים לעשות כל מה שאנחנו יכולים כדי לגרום למשיח לבוא תכף ומיד! אנחנו צריכים במיוחד להזהר לקיים את כל המצוות באופן המהדר ביותר ולקיים כל מנהג!

פעם הגיע לרבי כתב של תחנת טלוויזיה גדולה בארצות הברית

ושאל את הרבי " מה המסר שלך לכל העולם אודות משיח? הרבי ענה שמשיח מוכן כבר להגיע, וככל צריכים לעשות משהו נוסף, מעשי צדקה וחסד כדי להביא את משיח. הרבי נתן לכתב ולצאת הצלום שני דולרים לצדקה, כדי להראות להם שהם צריכים לעשות משהו טוב בנוסף.

ספר המצות / מצות לא תעשה רנ"ב

המצוה היומית, **מצות לא תעשה רנ"ב**, היא לא לדבר באופן שיכאיב לרגשות הגר. זוכרים שישנה מצוה מיוחדת לא להונות את הגר, אם כי כמובן אסור לנו להונות אף אדם? בנוסף ישנה מצוה מיוחדת שלא לומר דברים לא יפים לגר, למרות שגם כאן ישנה מצוה שלא לדבר לא יפה לכל אדם. אסור לעשות דברים שמזכירים לו את העברות שעשה לפני שנהיה יהודי, היות ויתכן שהוא יפגע מזה.

אנו רואים עד כמה ה' זהיר לגבי רגשותיו של הגר שעלול להרגיש בודד בשוהפך להיות יהודי, גם אנו צריכים להיות זהירים ורגישים אליו מאוד.

רמב"ם / הלכות מכירה פרקים כ"ה, כ"ו, כ"ז

היום לומדים הלכות נוספות ביצד ראוי שיהודי יקנה או ימכר דברים, הלכות מכירה הן ארכות מאוד, זו אחת מסידרות ההלכה הכי ארכות בכל הרמב"ם. בקבוצת הפרקים הבאה, לומדים על הדברים הנכללים במכירה של משהו.

בפרק כ"ה - הרמב"ם מלמד שאם ישנו משהו שאיננו חלק של הבית כגון באר, הוא איננו כלול במכירה. יש לומר במיוחד שקונים גם את הבאר שאם לא כן, היא עדין שיכת למוכר.

פרק כ"ו - מלמד שאם מוכרים שדה כוללים גם את הגדר שסביבו וכל מה שגדל בתוכה. אבל לא כוללים את בקתת השומר או צרורות של תבואה. דברים אלו מכורים רק אם אומרים שמוכרים את השדה ואת כל מה שבתוכו.

פרק כ"ז - מלמד שאין אפשרות להניח שמקבלים את התוספת על פי הסכום המשלם. אם מישהו שלם מאה אלף ₪ במקום 25,000 עבור בית מרחץ, האם הפונה היא שהוא גם רוכש את המגבות,

העבד שעובד בו והמחסן שמאחוריו? למרות שבדרך כלל אם משלמים סכום גבוה הדבר לא נחשב למכירה, מדבר כאן רק על מקרה שנפלה טעות. אם הסכום ששולם הוא גבוה מדי מכדי שתפל טעות שכזו, אין אומרים שהכונה היא שבדאי הוא יקבל את המגבות, העבד וכו'. במקום זה אומרים שהוא נתן את עודף הכסף כמתנה.

לכן אם משלמים 5000 ₪ עבור אופניים, אין הכונה שמקבלים יחד אתם גם את הקסדה.

זרכי החסידות / לחיות עם הזמן - פרשת בא

בחמש אתמול, רביעי, למדנו שה' אמר למשה על מצות קרבן פסח, והיום בחמש משה אומר אותה לבני ישראל. ביום י' בניסן בני ישראל היו צריכים לקחת כבש ולקשר אותו למיטתם, הם היו צריכים לשמור עליו עד י"ד ניסן, ואז שחטו אותו לקרבן פסח. זאת אומרת שהכבש היה קשור במשך ארבעה ימים!

לשם מה בקש מהם ה' לשמור את הכבש למשך ארבעה ימים? האם לא היה מספיק שיקחו את הכבש מיד לפני שחיטתו, או להכין אותו יום קודם?

הרבי מסביר בשיחה (על רש"י בחמש השבועי) שהמצוה הזו חשובה ליהודים, כדי שיוכלו להתכונן לגאולה! כאשר בני ישראל היו במצרים, הם היו ערומים ממצוות. ה' רצה לתת להם מצוות כדי שתגיע להם הזכות להגאול.

ה' נתן להם שתי מצוות חשובות אחת מהן בתחום של סור מרע, ואחת עשה טוב.

1. המצוה הראשונה היא דם מילה, המצוה מראה את הקשר של יהודי עם ה', אפילו בדם שלו. זה החלק של עשה טוב.

2. המצוה השנייה היא מצות דם הפסח, המצוה מעידה על כך שהם לא עבדו עבודה זרה, אפילו שמצרים עבדו עבודה זרה. זה מה שהיהודים היו צריכים בשביל סור מרע. - להפריד עצמם מעבודה זרה אליה היו דבוקים במצרים.

אולם לשם מה עשו זאת במשך ארבעה ימים? לומדים מהעקידה שארבעה ימים הם פרק זמן מספיק לחשב ולהרהר בענין ולודא שמבינים מה עושים. כאשר ה' נתן לאברהם אבינו את מצוה העקדה, לקח שלושה ימים אחרי קבלת הצווי להגיע למקום העקדה, כך שייכלו לקיים את המצוה רק ביום הרביעי.

כך השטן לא יוכל לומר שאברהם היה מבלבב ולא היה לו זמן לחשב על מה שהוא עושה. גם כאן, היהודים לקחו כבש למשך ארבעה ימים, וכך יוב באמת שהם לא רצו לעבד עבודה זרה ורק רצו לעבד את ה' כך יהיו מוכנים באמת לעזב את מצרים.

זהו גם לקח ללמדנו כמה חשוב לעשות מבצעים. כל יהודי צריך לצאת מהגלות, כך שצריך לדאג שכלל יהודי "יגיע" לצאת מהגלות. הנה במצרים הספיקו שתי מצוות כדי שיוכלו לצאת ממצרים. כאשר הולכים למבצעים נותנים ליהודי הזדמנות לקיים מצוה או שתים, כך ש"תגיע" להם הגאולה.

(ראה ליקוטי שיחות חלק ט"ז, פרשת בא עמוד 114)

תפלה / האדרת והאמונה

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה נחמה צפה בת ר' שמעיה ע"ה גודמן

לפני ברוך שאמר בתפלת שבת מוסיפים מספר פרקי תהלים. מוסיפים גם תפלה המתחילה במלים האדרת והאמונה. תפלה זו לקוחה מפרקי הליכות, שפכל הנראה נכתב על ידי רבי ישמעאל בן אלישע

, הכהן הגדול.

(הוא היה אחד הצדיקים שנהרג בזמן החרב, מעשרת הרוגי מלכות).

האדרת והאמונה מדבר על מדות מיחדות. יתכן שיהיו המדות האלו לחלק מהאנשים, הן מופיעות בשלמותן רק אצל ה'. כפי שאומרים בשורה הראשונה: האדרת- (הכח) והאמונה (מלשון אמון) הם רק אצל ה' - לחי עולמים.

כך נרגיש עונה כאשר עומדים לפני ה'.

בשנת ה'תשל"ד הרבי למד מנגינה מיחדת למלות התפלה האלו. (מנגינת ההמנון הצרפתי).

גְּאֻלָּה וּמְשִׁיחַ / לְכָל יְהוּדֵי מַגִּיעָה הַגְּאֻלָּה

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרת מרים צימעל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

צדיקים רבים בחרו לגור בארץ הקדש- ארץ ישראל, מקום שבו קל ללמד תורה ולהתקדם בעבודת ה' האישית. צדיקים אחרים בחרו להתגורר בעירות שקטות וכפרים נדחים, הרחק מהרעש וסאון של העיר הגדולה, כדי שיהיה להם יותר קל ללמד תורה וחסידות ולעבד את ה'.

אבל הרבי הרי"צ והרבי התנהגו אחרת. הם בחרו לגור מחוץ לארץ ישראל בערים גדולות וסואנות שוקקות אנשים כמו ניו יורק.

מדוע?

הרבי מסביר שזה בגלל שצריך להתכונן לגאולה. כאשר היהודים התכוננו ליציאת מצרים, ה' נתן להם מצוות לקיים כדי שיהיו להם זכויות ליציאת מצרים.

לפני הגאולה, רוצים לעזור לכל יהודי להתכונן ליציאת מהגלות. עושים זאת על ידי שמאפשרים להם לקיים מצוות שלא קימו עד כה.

המקום הכי טוב לכך הוא מקום שבו יש יהודים רבים. אפשר לעזור לכל היהודים בעיר הגדולה לקיים מצוות על ידי שיוצאים למבצעים.

כך באמצעות השליחות אפשר להפיץ את המעינות לכל הערים והעירות בעולם. כדי שלכל יהודי יגיע' לזכות לגאולה האמתית והשלמה.

(ראה לקוטי שיחות חלק ט"ז, פרשת בא (ג') סיום השיחה והוראות).